

ХРОНІКА ПОДІЙ

Виставка авторської ляльки із проекту “Намотаю тобі долю” у ЛНУ імені Івана Франка

*Зроби для мене світ казковим!
Щоби у ньому, в тому світі, не було
журби і зради, заздрості і втоми,
Щоб лише радість, щастя і добро!
Зроби для мене світ яскравим!
Щоби у ньому, в тому світі, не було
безликості, байдужості і драми,
Щоб лише сонце, квіти і тепло!
Зроби для мене світ казковим...*

Тетяна Фургала

Проект “Намотаю тобі долю...” було започатковано 2013 р. у Львівській області. Городок (серпень, Городоцький історико-краєзнавчий музей) і Трускавець (вересень, Музей історії міста-курорту Трускавця) – два міста, в яких уже побувала виставка, перед тим як із 14 до 31 жовтня 2013 р. була експонована у Виставковій залі Львівського національного університету імені Івана Франка.

“Героїнями” виставки були ляльки трьох майстринь та авторські світлини з серії “Над Л'юками Львова” (автор І. Бердаль-Шевчик). Для оформлення експозиції вибрано вишивку із власних надбань (рушників, подушок і серветок), природні дари нашої землі (сіно, пшениця, жито та квіти) та десятки моточків різнокольорових ниток.

Автори робіт виставки:
Тетяна Фургала, Ірина Бердаль-Шевчик, Людмила Мацко

Авторами цього проекту є: Тетяна Фургала (вчителька, яка відкрила цілий усесвіт для двох інших майстринь), Людмила Мацко та Ірина Бердаль-Шевчик (куратор проекту). Три майстрині – три долі... Наша маленька лялькарська сім'я...

Зі слів Т. Фургали: *"Віри я написала задовго до проекту "Намотаю тобі долю...", задовго до того моменту, як я намотала свою першу лялечку Даринку – ДАРУНОК ДОЛІ..."*

Саме ляльки зробили мій світ таким казковим і чудовим, яким він є зараз. Саме проект *"Намотаю тобі долю..."* зробив мій світ таким яскравим і чарівним, яким він став сьогодні і в якому так багато сонця, квітів, тепла, радості, любові, щастя і добра.

Захоплення ляльками прийшло до мене *"само"*, наче я не відкривала для себе щось нове, не вчилася чомусь новому, а просто згадувала те, що вже колись знали і вміли мої руки... Кожна нова лялька – це відкриття і пізнання самої себе. Кожна лялька – відображення мого внутрішнього світу, моїх почуттів, думок, це частинка моєї душі. Кожна лялька – неповторна і унікальна, зі своїм настроєм та характером, зі своєю яскравою історією та побажаннями.

Мені дуже приємно, що в мене є такі чудові учениці – Іринка та Людмила, які стали моєю маленькою *"ляльковою сім'єю"* і разом зі мною створюють казковий світ ляльок, вигадуючи неповторні образи і втілюючи власні бажання та ідеї.

Проект *"Намотаю тобі долю..."* дав нам нові знайомства, нові можливості, додав нам впевненості та віри в себе, віри в те, що мрії збуваються і світ навколо нас дійсно яскравий, барвистий, наповнений любов'ю та радістю..."

У сучасному світі часто можна зустріти людей, які так наполегливо шукають щастя і ніяк не можуть його знайти. Ми намагалися створити для кожного відвідувача маленьку казку із запахом сіна, у якій кожен може відшукати в собі дитину і зрозуміти просту істину: щастя поряд, воно – у простих речах. Чи часто ми дозволяємо собі походити літом босими ногами по траві? Хіба це не щастя?

Зі слів Людмили Мацко: *"Цей проект неймовірно змінив моє життя. Багато речей було вперше – перша виставка такого формату, перші майстер-класи, які я провела... Неймовірні враження та нові знайомства. Змінилася і я, стала впевненішою у своїх силах, відкритішою до спілкування. Постали нові ідеї та плани. І ці зміни настільки органічно вписалися в моє особисте життя, що хочеться якнайдовше втриматися на гребені цієї хвилі щастя!"*

Метою нашого проекту є донести до людей, зокрема до жінок і матерів, просту істину: своїми руками можна створити неповторні екологічні речі (іграшки) для забав із дітьми, які викличуть у них не менше зацікавлення, аніж готові, куплені в магазині, пластмасові іграшки. А ще ці рукотвори можна створювати з дітками, і від них немає алергії. Тисячі років назад у кожній родині така лялька виконувала роль оберегу, виховувала і була берегинею роду та символом матері, виконувала роль своєрідного зв'язку між поколіннями та формувала майбутній світогляд.

Більшість людей, які приходять на виставку, дивляться на її експонати здивованими очима, оскільки ніколи такого не бачили. А це прикро, бо вказує на те, що багато з них утратили зв'язок із попередніми поколіннями. І треба докласти неймовірних зусиль, щоб його відновити. Це праця не на один рік...

Ще одна проста істина життя – мрії збуваються. У нас трьох була мрія, яка нас об'єднала: ми хотіли показати свої роботи людям. Сьогодні ми з нашими творами відвідали міста Львівщини, завтра на нас чекає інша область. Ми продовжуємо вірити, що у майбутньому також все складеться добре і, подолавши перешкоди, ми відвідаємо із виставками різні регіони України.

Чому така назва *"Намотаю тобі долю..."*? Кожен із нас може *"намотати"* свою долю. У кожен момент нашого життя ми маємо вибір чинити *"так або так"*, і тільки безпосередньо ми можемо визначити, як саме. А кожен крок – це як закрут нитки: коли нитка вже зробила виток, то повернутися назад не можна, нитка немов фіксується і йде в наступний виток. А змінити (*"намотати"*) долю можна в той момент, коли йде виток... І що більше, *"намотати"* можна не тільки власну долю, а й долі інших людей, до яких ми ставимося з любов'ю.